

בש"פ 9087/17 - רג'א ג'אבר נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 9087/17

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר: רג'א ג'אבר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ד' צרפתי) במ"ת 45604-08-17 מיום 30.10.2017

תאריך הישיבה: ט"ו בכסלו התשע"ח (3.12.2017)

בשם העורר: עו"ד אסתר בר-ציון

בשם המשיבה: עו"ד נעימה חנאווי-כראם

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ד' צרפתי) מיום 30.10.2017 שהורה על מעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

רקע והליך המעצר

1. ביום 22.8.2017 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיפים 329(א)(2) ו-1 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); עבירות בנשק לפי סעיפים 144(א) ו-(ב) לחוק האמור; ועבירה של חבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413(ה) לחוק העונשין (כך במקור - ע' פ'). לפי הנטען בכתב האישום, ביום 26.2.2017 בסמוך לשעה 21:00 הגיע העורר יחד עם רביע הייכל (להלן: הייכל) ועם אחרים למתחם דודג' בנצרת עילית (להלן: חבורתו של העורר; והמתחם), במטרה להיפגש עם חבורה אחרת לשם יישוב מחלוקת (להלן: החבורה היריבה). בני חבורתו של העורר - שמספרם מנה כ-10 אנשים לפחות - הגיעו למתחם במספר כלי רכב, ביניהם רכב פולקסווגן ג'טה, שהיה אז כנטען בחזקתו ובשימושו של העורר, וכן קטנוע מסוג ימאהה TMAX (להלן: רכב הג'טה; והקטנוע). סמוך לשעה 21:34 נכנסו העורר וכמה מבני חבורתו לבית קפה במקום, שם נפגשו עם כמה מבני החבורה היריבה (להלן: בית הקפה). לאחר שקיימו ביניהם דין ודברים שלא עלה יפה, עזבו בני חבורתו של העורר את בית הקפה ופנו לרכביהם שחנו בסמוך במטרה לעזוב את המתחם. אז, על פי המיוחס, החליט העורר שנשא עמו אקדח על גופו (להלן: האקדח) לפגוע בבני החבורה היריבה באמצעות ירי בנשק חם; עלה על המושב האחורי של קטנוע שעליו רכב אדם שזהותו אינה ידועה למשיבה (להלן: רוכב הקטנוע); וחבש לראשו קסדה (להלן: הקסדה). הקטנוע ביצע סיבוב פרסה בחניון המתחם והחל להתקרב לכיוון היציאה. על פי הנטען, עת התקרב הקטנוע לעבר בני החבורה היריבה שיצאו מבית הקפה, שלף העורר את אקדחו וירה לכיוונם מספר יריות מטווח קצר; והוסיף לירות לכיוונם תוך כדי נסיעת הקטנוע לעבר היציאה מהמתחם, כך שנורו לפחות 9 כדורים מאקדחו. לאחר מכן, העורר ורוכב הקטנוע החלו להימלט מהזירה בנסיעה מהירה על הקטנוע; ואולם ביציאה מהמתחם החליק הקטנוע וממנו נפל רוכבו והעורר. לאחר הנפילה העורר קם, השליך את הקסדה, נכנס לרכב הג'טה בו נהג אחד מבני חבורתו שעצר ליד המקום ונמלט מן הזירה. רוכב הקטנוע עלה בחזרה על הקטנוע ונמלט אף הוא מהמתחם וכך גם יתר בני חבורתו של העורר נמלטו ברכביהם. כתוצאה מהירי המתואר נפגע ברגלו אדם "הנמצא בקשרים עם בני החבורה היריבה" שהגיע למתחם במהלך הפגישה האמורה והצטרף לאלה עת יצאו מבית הקפה (להלן: המתלונן); וכן נגרם נזק לכלי רכב שחנה בחניון המתחם.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה לעצור את העורר עד תום ההליכים נגדו. ביום 30.10.2017 נעתר בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ד' צרפתי) לבקשה. תחילה נקבע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת המעשים המיוחסים לעורר בכתב האישום, הן על בסיס תיעוד מצלמות האבטחה של המתחם (להלן: סרטוני האבטחה), מהם נחזה במתחם מי שניתן לזהותו בתור העורר, הן על בסיס ראיות נוספות העומדות לחובת העורר, שעליהן נעמוד בהמשך הדברים. בית המשפט עמד על העבירות המיוחסות לעורר, המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית וציין כי זו לא נסתרה על ידו. בנוסף צוין כי בענייננו קיים חשש חמור לשיבוש מהלכי משפט, על רקע ביצוע העבירות לכאורה בחבורה, ובנתון לכך שחלק מהמעורבים לא אותרו. בשים לב לדברים אלה, כמו גם לנסיבות ביצוע העבירות ולכך שלעורר עבר פלילי, קבע בית המשפט כי אין מקום לשקול בענייננו מעצר בפיקוח אלקטרוני או שחרור לחלופה, ולפיכך הורה על מעצרו עד תום ההליכים.

טענות הצדדים

3. מכאן הערר שלפניי, המופנה הן לקביעה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית התומכת בכתב האישום נגד העורר, הן להחלטה כי אין מקום לבחון חלופת מעצר בעניינו. אשר לקיומן של ראיות לכאורה טוען העורר כי זיהויו בסרטוני האבטחה שגוי, בין היתר מחמת איכות התמונות שהתקבלו מהם; וכי ממילא בעת הירי, חבש היורה קסדה שמונעת את זיהויו. משכך, ונוכח פגמים נטענים בראיות הנוספות שנמצאו תומכות בזיהויו, סבור העורר כי אין בנמצא תשתית ראייתית בעצמה הנדרשת לצורך מעצרו עד תום ההליכים. אשר לשחרור העורר לחלופת מעצר נטען כי לא

עומד לחובתו עבר פלילי בעבירות אלימות וכי יש להתחשב, לקולה, בגילו ובהיותו נשוי ואב לפעוטה כבת 7 חודשים. לדבריו, משיקולים אלה היה מקום להורות על הכנת תסקיר מעצר לבחינת אפשרות שחרורו לחלופת מעצר או מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

4. בדיון לפני סמכה המשיבה את ידיה על החלטת בית המשפט המחוזי, מנימוקיו. אשר לתשתית הראייתית, נטען כי זו מבוססת בעיקרה על סרטוני האבטחה, שבחלקם ניתן לזהות את העורר כמי שנכח במתחם ובהמשך - באמצעות בחינת רצף הדברים - כמי שביצע את הירי עת ישב במושב האחורי של הקטנוע; וכי העורר שתק בחקירותיו במשטרה ונמנע ממתן הסבר חלופי אשר למיוחס לו. בהתייחס לטענה כי סרטוני האבטחה לא נבדקו במעבדת סימנים וחומרים (להלן: המעבדה), הסבירה באת כוח המשיבה כי נוכח ראיות נוספות בתיק ומאחר וניתן לזהות את העורר באופן ברור בסרטונים הקיימים, ובפרט בתמונה שנלכדה מסרטון מצלמה 12 שעה 21:41:42 (להלן: תמונת מצלמה 12), כך הטענה, לא ראתה התביעה צורך בבדיקה כאמור. כמו כן, המשיבה טענה כי ממעשי העורר שבוצעו לכאורה בקרבתם של עוברי אורח בלתי מעורבים נשקפת מסוכנות גבוהה מאוד; וכי קיים חשש משיבוש הליכי משפט בנדון דידן, בין היתר, מן הטעם שהרקע לסכסוך בין החבורות טרם הובהר.

בתום הדיון הוריתי כי הפרקליטות תמסור הודעה שבגדרה תתייחס לשאלה אם ניתן לשלוח את סרטוני האבטחה, ובפרט את תמונת מצלמה 12 הנמצאת במוקד המחלוקת, למעבדה לצורך הפקת תמונה גדולה ובאיכות גבוהה יותר. ביום 4.12.2017 הגישה המשיבה הודעה כאמור ובה נמסר כי מבירור שנערך עם ראש מעבדה דיגיטלית במטה הארצי עולה כי לצורך בדיקת אפשרות הפקת תמונה כאמור יש צורך בבחינת עותקיהם המקוריים של סרטוני האבטחה.

דיון והכרעה

5. לאחר שקילת טיעוני הצדדים ובחינת חומר הראיות שהוגש על ידי המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות. סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע כי בית המשפט רשאי להורות על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו מקום שבו הוא מוצא כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לו. בשלב זה, על בית המשפט לבחון אם בחומר הראיות - לאחר שיעובד בכור ההיתוך של המשפט הפלילי ומבחיני הקבילות והמשקל - טמון סיכוי סביר להרשעת הנאשם במיוחס לו (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 146-147 (1996)).

האם הראיות במקרה שלפנינו מגלות סיכוי סביר להרשעת העורר? לשאלה זו נפנה כעת.

זיהוי העורר בסרטוני מצלמות האבטחה

6. הראייה המרכזית שקושרת את העורר לאירוע נושא כתב האישום היא כאמור, סרטוני האבטחה, ובעיקר סרטוני המצלמות שמספרן 11-12 (קטעי הסרטונים הרלוונטיים לעניינו מרוכזים בדיסק שהוגש מטעם המשיבה שכותרתו "סרטונים להצגה בדיון מעצר"). מצלמה 12 פונה לזווית מסוימת של חניון המתחם ומצלמה 11 מכסה שטח רחב ומעט מרוחקת ממנו. בסרטון מצלמה 12 בין השעות 21:34:32-21:35:15 נראה רכב סקודה (להלן: רכב

הסקודה) חונה בחניון המתחם ולאחר מכן אדם יוצא מדלת המושב שלצד הנהג בעודו לובש מכנסיים כהים, מעיל ללא כובע בצבע כהה שצווארנו מורם ונועל נעלי ספורט בצבע כהה עם סוליות לבנות (להלן: היורה; הזמנים המתוארים בהחלטתי מתייחסים לשעות המופיעות בסרטון לפי המצלמה הרלוונטית, ועל כן תיתכן חוסר הלימה בין השעות המופיעות במצלמות שונות וכן הפרש של דקות אחדות בין השעה הנקובה בהן לבין "שעת האמת" שבה אירעו הדברים בפועל, כמצוין ב"דו"ח צפייה כרונולוגי במצלמות אבטחה" שהגישה המשיבה; להלן: דו"ח הצפייה). בהמשך סרטון זה, נראים היורה, נהג רכב הסקודה שעל פי דו"ח הצפייה זוהה בתור הייכל ונוסע נוסף שזוהה על פי הדו"ח האמור בתור מחמוד ג'בארין (להלן: ג'בארין) מתקדמים לכיוון בית הקפה. מיד בסמוך לכך, ניתן לראות בסרטון מצלמה 4 שעה 21:39:08 כי היורה נכנס לבית הקפה ואחריו נכנסים הייכל וג'בארין. בהמשך, בסרטון מצלמה 11 בין השעות 21:38:23-21:39:41 לערך נראים בני החבורה היריבה עומדים ליד דלפק ההזמנות בבית הקפה, ובין השעות 21:36:10-21:39:16 ניתן לראות את היורה חולף על פניהם של אלה בליווי בני חבורתו. בסרטון מצלמה 8 בין השעות 21:39:14-21:44:43 נראים בני החבורה, וביניהם היורה, מתיישבים סביב שולחן באזור העישון בבית הקפה ומנהלים דין ודברים. בשעה 21:44:43 נראים היורה ובני חבורתו קמים מכיסאותיהם ועוזבים את אזור העישון. עזיבתם של אלה מתועדת אף בסרטון מצלמה 9 בין השעות 21:44:55-21:45:07.

7. בהמשך, בסרטון מצלמה 12 בין השעות 21:41:40-21:42:00 נראים היורה ובני חבורתו מתקדמים לעבר חניון המתחם כאשר היורה, הייכל וג'בארין נראים מתקדמים לכיוון רכב הסקודה ועומדים מאחוריו במשך רגעים ספורים. לאחר מכן, היורה יוצא מזווית הצילום של המצלמה בעוד הייכל וג'בארין נראים נכנסים לרכב הסקודה ועוזבים את מקום החנייה. מתיעוד אותם הרגעים בסרטון מצלמה 11 בין השעות 21:37:12-21:42:39 נראה רוכב הקטנוע ממתין בקרבת רכב הסקודה עם קסדה לראשו; היורה ובני חבורתו מתקדמים לעבר הרכב האמור; היורה, הייכל וג'בארין עומדים מאחורי רכב הסקודה מספר רגעים; יתר בני החבורה נכנסים לרכב הסקודה ולרכבים נוספים; והיורה מתיישב על המושב האחורי של הקטנוע וחובש קסדה. לאחר מכן, בין השעות 21:42:39-21:43:09 ניתן לראות את הרכבים האמורים עוזבים את מקום חנייתם וכן את הקטנוע נוסע בחניון המתחם; ומתקרב לכיוון בני החבורה היריבה כאשר ידו של היורה שלוחה קדימה וזה מבצע ירי לעברם. בהמשך לכך, בסרטון מצלמת Geovision (שבו לא ניתן לזהות בעין בלתי מזוינת את שעת הצילום), נראה הקטנוע נמלט מהמקום ובמקביל אליו נוסע רכב הג'טה כאשר ניתן לראות בבירור כי היורה מחזיק אקדח בידו ומבצע ירי. לבסוף, בסרטון מצלמה 13 בין השעות 21:43:10-21:43:33 מתועדת החלקת הקטנוע ונפילתם של הרוכב והיורה על הכביש; השלכת הקסדה על הרצפה על ידי היורה; כניסתו של זה לרכב הג'טה; והימלטותו של רכב זה והקטנוע מהמקום.

זיהוי העורר על ידי קצין המשטרה וסבדה

8. קצין המשטרה עמאד עלי (להלן: עלי) מסר בהודעתו במשטרה מיום 4.7.2017 (המסומנת 36) כי הוא עובד באזור ג'לג'וליה וכפר קאסם כשלוש שנים וחצי. עלי זיהה את דמות היורה המתועד בסרטוני מצלמות האבטחה שהוצגו בפניו כמו גם במספר תמונות שנלכדו מהסרטונים האמורים בתור העורר, עמו יש לו היכרות מוקדמת. בהודעתו ציין עלי כי במסגרת תפקידו הוא "פעיל מאוד בשטח ושותף כמעט לכל חיפוש ובכל פעילות באזור כפר קאסם וג'לג'וליה"; וכי העורר מוכר לו ממעצרים ומפעולות שביצעה המשטרה בעבר (בעמ' 2, שורות 14-17). אשר לאירוע המתועד בסרטונים, ציין עלי כי "כבר בתמונה הראשונה אני זיהיתי את רג'א ג'אבר בוודאות מאה אחוזים" (בעמ' 2, שורות 19-20).

9. המשטרה זימנה לחקירה, בין היתר, את אחותה של בת זוגו של העורר (להלן: גיונאי), סבדה קולייב (להלן:

סבדה) שמסרה בהודעתה במשטרה מיום 13.8.2017 (המסומנת 37) כי לאחותה, גיונאי, היה קשר עם גבר בשם "רג'אי"; וכי לפי ידיעתה, גיונאי לא מצויה בקשר עמו למעלה מחצי שנה (שורות 19-22). בנוסף, במהלך חקירתה הוצגה לסבדה תמונה שנלכדה מסרטון מצלמה 12 (שעה 21:41:41 לערך; המסומנת "ד.ח. 13.8.17 מסמך 1") ובה נראים מספר גברים צועדים לכיוון חניון המתחם. סבדה נשאלה אם מזהה את היורה ובתשובתה ציינה כי "אני לא בטוחה, זה רג'א אבל לא בטוחה במאה אחוז כי ראיתי אותו רק פעם או פעמיים". לאחר מכן, זיהתה סבדה את העורר על בסיס תמונתו מיום מעצרו (שורות 46-48).

הקשר של העורר לרכב הג'טה ומחקרי התקשורת

10. רכב הג'טה, אשר כזכור בו נמלט היורה מהזירה לאחר שנפל מהקטנוע, אינו רשום על שם העורר או מי מבני משפחתו (כעולה מבידיקה לאיתור מסמכי הרכב האמור המסומנת נ.ד. 2). עם זאת, מבידיקת המשטרה עולה כי בחודשים עובר לאירוע הירי נרשמו מספר דו"חות תנועה אשר לרכב הג'טה (המסומנים 233), וביניהם דו"ח תנועה על שם העורר מיום 19.10.2016 בגין נהיגה ללא רישיון בתוקף; דו"ח תנועה על שם תושב לוד מיום 8.2.2017 בגין נסיעה ללא חגורת בטיחות; ודו"ח תנועה על שם נאסר ג'אבר, אחיו של העורר (להלן: נאסר), מיום 23.3.2017 בגין נהיגה ללא חגורת בטיחות. בהודעתו במשטרה של נאסר (המסומנת 34), הנושא עונש מאסר, מסר האחרון כי העורר קנה את הרכב "חודש או חודשיים" לפני קבלת הדו"ח מיום 23.3.2017; כי הרכב שייך לו ולעורר; וכי הוא, העורר וכן חבריו של העורר עושים שימוש ברכב (שורות 18-28).

11. בנוסף, המשטרה ערכה מחקרי תקשורת בנוגע למכשירים סלולריים שאוכנו בזירת האירוע (להלן: מחקרי התקשורת). בתמצית, מנוי הטלפון הסלולרי שזוהה לכאורה כמספר שבו הייכל עשה שימוש באותו המועד (להלן: מנוי 524) אוכן בין השעות 20:59-21:43 באתר "תעשיות רכב נצרת עילית" ששטחו מכסה את המתחם נושא ההליך. בהמשך, בשעה 21:47, אוכן המנוי האמור בקיבוץ מזרע, ובשעה 22:25 אוכן ב"בית הבד המודרני אום אל פחם". ממחקר תקשורת שבוצע לגבי מנוי 524 עולה כי במהלך אותו הערב היה זה בקשר עם מנויים נוספים וביניהם מנוי טוקמן ללא בעלים רשום (להלן: מנוי 640). מנוי 640, על פי הנטען, אוכן במסלול דומה לזה בו נע מנוי 524. כמו כן, מבידיקת המכשיר הסלולרי שבבעלות סבדה עולה כי זו שלחה באותו הערב למנוי 640 - ששמור במכשירה תחת השם "רג'אי" - מספר הודעות (וראו שורות 32-37 להודעת סבדה במשטרה שבהן מסרה כי מספר המנוי האמור הוא מספרו של העורר; וכי ניסתה ליצור עמו קשר באותו המועד לשם תיאום מפגש משותף משלא עלה בידי אחותה להשיגו, אולם העורר לא השיב לה). בקשר לזיהוי מנוי 640, מסרה גיונאי בהודעתה במשטרה (המסומנת 37) כי המספר שמור במכשירה תחת כינוי חיבה שהעידה שמיוחס לעורר על ידה (שורות 36-37).

דיון

12. עיקר חיציו של העורר מופנים לשאלת זיהויו בזירת האירוע על בסיס סרטוני האבטחה, ובפרט תמונת מצלמה 12. נטען כי לא ניתן לזהות את העורר בסרטונים, שאינם בהירים וברורים דיים; כי המשטרה נמנעה משליחת סרטוני האבטחה לבידיקה על ידי מומחה לזיהוי פנים של המשטרה ולא קיבלה חוות דעת בהתאם, ובכך - מחדל חקירה שצריך להיזקק לזכותו; וכי סבדה לא הייתה בטוחה בזיהויו. לטענת העורר, בדו"ח הצפייה שהכינה כאמור היחידה החוקרת - שהוגש לבית המשפט המחוזי - "נשתלה" תמונתו שלו בכל אחד מן העמודים שבהם מופיעה תמונתו של היורה, ובכך יצרה מצג מטעה לגביו. לפי הילוך טענה זו, צפייה בסרטונים כשלעצמם ובמנותק מדו"ח זה, לא יכולה

להביא למסקנה כי העורר הוא היורה. אשר לראיות הנוספות הקושרות אותו לכאורה לאירוע, טוען העורר כי כעולה מעדות נאסר, רכב הג'טה שימש אחרים ועל כן לא ניתן בהכרח ללמוד מזיקתו הנטענת לרכב זה על נוכחותו במתחם בעת אירוע העבירה; וכי אין ממצאים הקושרים אותו למנוי 640 בעת האירוע נושא כתב האישום. לכך מוסיף העורר כי לא נמצאו ממצאים פורנזיים התואמים לו על הקסדה.

13. המשיבה סבורה כי סרטוני האבטחה בהירים ומהם עולה תמונה ברורה שלפיה היורה הוא העורר ולכן, בשים לב גם לזיהוי העורר על ידי עלי וסבדה, לא נדרשת בדיקתם במעבדה או הפקת תמונה ברזולוציה ובאיכות גבוהות יותר. המשיבה טענה כי לא עלה בידי העורר ליתן הסבר לגבי הימצאות רכב הג'טה במתחם; וכי מחקרי התקשורת תומכים בטענה כי העורר, לכל הפחות, נכח במתחם.

14. לאחר בחינת חומר הראיות בתיק התרשמתי כי די בראיות הקיימות בשלב זה כדי להצביע על סיכוי סביר להרשעת העורר במיוחס לו. בהקשר זה טוען העורר כאמור כי הצפייה בסרטוני האבטחה ובתמונות שנלכדו מתוכם על ידי בית המשפט המחוזי וכן על ידי עלי וסבדה הייתה בבחינת "צפייה מוזרחת" שכן לטענתו, היחידה החוקרת "סימנה" אותו בתור היורה על בסיס תמונה בודדה שהוצגה לצד תמונתו מיום מעצרו. לאחר שצפיתי בסרטוני האבטחה מספר פעמים ובחנתי בקפידה את התמונות שנלכדו מתוכם הגעתי למסקנה כי נכון לשלב זה של ההליך, ניתן לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות את העורר לדמות היורה (בש"פ 8574/12 מדינת ישראל נ' רובבשי, פסקה 8 (29.11.2012); בש"פ 139/10 מדינת ישראל נ' מנור, פסקה 6 (17.1.2010)). משכך, ומבלי לקבוע מסמרות בשלב הדיוני הנוכחי אשר לפגמים הנטענים על ידי העורר בקשר להליך זיהוי בסרטוני האבטחה על ידי עלי וסבדה ובעניין הצגת דו"ח הצפייה, לא מצאתי כי יש בטענותיו - בנתון להערתו שלהלן בדבר בדיקת סרטוני האבטחה על ידי המעבדה - כדי לשנות מן המסקנה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית התומכת במתואר בכתב האישום. כידוע, משקלו של זיהוי נמדד על בסיס אמינותו של המזהה ומהימנות הזיהוי כשלעצמו (בש"פ 4253/13 סוסן נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (27.6.2013) (להלן: עניין סוסן); ראו והשוו גם ע"פ 9040/05 אוחיון נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (7.12.2006)). טענות העורר בהקשר זה תתבררנה לעומקן במסגרת ההליך העיקרי, במסגרתו, יש להניח, ייחקרו עלי וסבדה וייבחן הליך הזיהוי על ידם. כמו כן, כפי שקבע בית המשפט המחוזי, נוכח הסתייגותה של סבדה בחקירתה, אף אני סבור כי לזיהוי של העורר על ידה לא ניתן לייחס "משקל עודף ומשמעותי" ויש בכך אך תוספת מסוימת לזיהוי בסרטוני האבטחה. על רקע החומר הראייתי הלכאורי בדבר זיהוי העורר בסרטוני האבטחה, ובשים לב לראיות הנוספות בעניין רכב הג'טה ומחקרי התקשורת, שיש בהן תמיכה מסוימת להימצאות העורר במתחם בעת אירוע הירי, סבורני כי לא נפל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי אשר לקיומן של ראיות לכאורה בעניינו של העורר.

15. לכל האמור לעיל מצטרפת גם שתיקתו של העורר. בחקירותיו במשטרה בחר העורר כאמור לשמור על זכות השתיקה ולא סיפק הסבר חלופי אשר להאשמות המיוחסות לו. כבר נקבע בפסיקתנו כי בשלב הנוכחי - היינו, בגדר החלטה בדבר מעצר עד תום ההליכים - שתיקת נאשם בחקירתו עשויה לחזק את התשתית הראייתית הקיימת נגדו, וגם לכך יש ליתן משקל (ראו למשל בש"פ 3361/17 מדינת ישראל נ' ליזרוביץ', פסקה 29 (22.6.2017); בש"פ 1021/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 53 (15.2.2017), והאסמכתאות הנזכרות שם).

16. כאן המקום להעיר כי אין בטענות העורר אשר להעדרם של ממצאים פורנזיים התואמים לו על הקסדה כדי לשנות ממסקנתי האמורה. כידוע, מקומן של טענות אלו להתברר במסגרת ההליך העיקרי (בש"פ 813/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (5.2.2017); בש"פ 4329/12 אימאם נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (13.6.2012)), וממילא אין

בהעדרו של ממצא כאמור כדי להשליך בהכרח על שאלת אשמתו של נאשם (בש"פ 4596/17 אלטורי נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (2.7.2017)).

חלופת מעצר

17. לטענת העורר שגה בית המשפט המחוזי משלא בחן את אפשרות שחרורו לחלופת מעצר או את האפשרות להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני. לא ראיתי להתערב בקביעות בית המשפט המחוזי אף בהקשר זה. העבירות המיוחסות לעורר בכתב האישום במקרה דנא מקימות חזקת מסוכנות סטוטורית. כידוע, ככלל, המסוכנות המיוחסת לעבירות נשק איננה ניתנת לאיון באמצעות שחרור לחלופת מעצר, ועל כן במצב דברים כגון דא ייעתר בית המשפט לשחרור לחלופה כאמור במקרים חריגים בלבד (ראו והשוו בש"פ 6837/13 חרבוש נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (28.10.2013)). כמו כן, בעניינו של העורר, קיים חשש לשיבוש מהלכי משפט, בשים לב לכך שחלק מהמעורבים בפרשה, ובפרט רוכב הקטנוע ונהג רכב הג'טה, לא אותרו, והמשיבה אף טענה, בבקשה למעצר עד תום ההליכים, כי ישנו חשש לתיאום עדויות. נוסף על כל אלה יש להתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, על רקע סכסוך רב משתתפים שמניעיו טרם הובהרו, במסגרתן מיוחס לעורר ירי במקום ציבורי, תוך סיכון עוברי אורח תמימים, שהביא לפגיעה משמעותית במתלונן; ובהרשעותיו הקודמות של העורר, בין היתר, בעבירות ביטחון, רכוש ותקיפת שוטרים.

18. על רקע כל האמור, איני סבור כי העורר הניח טעם להתערב במסקנת בית המשפט המחוזי שלפיה אין מקום לשקול שחרורו לחלופת מעצר בשלב זה (או על הכנת תסקיר שירות מבחן), וכפי שציניתי בעבר "כאשר בית המשפט סבור כי עילת המעצר היא בעוצמה כה גבוהה עד כי לא ניתן יהיה לאיינה בדרך של חלופת מעצר, מתייתר הצורך בבחינת חלופות מעצר קונקרטיות וממילא אין צורך להורות על עריכת תסקיר מעצר" (בש"פ 4146/17 שלאעטה נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (29.5.2017); ראו גם בש"פ 6120/14 ברקאת נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (23.9.2014)).

19. לצד האמור ובהמשך להודעת המשיבה מיום 4.12.2017, ראיתי להורות כי זו תעביר למעבדה הרלוונטית בהקדם את חומר החקירה הנדרש, ובפרט עותקיהם המקוריים של סרטוני האבטחה, על מנת שתיבחן האפשרות להפיק גרסה ברורה וחדה יותר של תמונת מצלמה 12. ככל שתמונה כאמור תופק, היא תועבר לבאת כוח העורר אשר תוכל, ככל שתסבור כי קיימת עילה לכך, לפנות בבקשה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט המחוזי בדבר מעצרו עד תום ההליכים. ככל שתוגש בקשה כאמור, בית המשפט המחוזי יכריע בה כחכמתו.

הערר נדחה אפוא בשים לב להערתי שלעיל.

ניתנה היום, י"ט בכסלו התשע"ח (7.12.2017).

שׁוֹפֵט